

Bruksela, 25 kwietnia 2023 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0105(COD)

8624/23
ADD 3

FOOD 30
DENLEG 22
CODEC 670
AGRILEG 74
SAN 203

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	21 kwietnia 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	SWD(2023) 98 final
Dotyczy:	DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI STRESZCZENIE SPRAWOZDANIA Z OCENY SKUTKÓW Zmiana unijnych norm handlowych dotyczących produktów rolnych w celu zapewnienia absorpcji i podaży zrównoważonych produktów Towarzyszący dokumentowi: WNIOSEK DOTYCZĄCY DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę Rady 2001/110/WE odnoszącą się do miodu, dyrektywę Rady 2001/112/WE odnoszącą się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, dyrektywę Rady 2001/113/WE odnoszącą się do dżemów owocowych, galaretek i marmolady oraz słodzonego przecieru z kasztanów przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz dyrektywę Rady 2001/114/WE odnoszącą się do niektórych rodzajów częściowo lub całkowicie odwodnionego mleka konserwowanego przeznaczonego do spożycia przez ludzi

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument SWD(2023) 98 final.

Zał.: SWD(2023) 98 final



KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.4.2023 r.
SWD(2023) 98 final

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI
STRESZCZENIE SPRAWOZDANIA Z OCENY SKUTKÓW

**Zmiana unijnych norm handlowych dotyczących produktów rolnych w celu
zapewnienia absorpcji i podaży zrównoważonych produktów**

Towarzyszący dokumentowi:

**WNIOSEK DOTYCZĄCY DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
RADY**

zmieniającej dyrektywę Rady 2001/110/WE odnoszącą się do miodu, dyrektywę Rady 2001/112/WE odnoszącą się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, dyrektywę Rady 2001/113/WE odnoszącą się do dżemów owocowych, galaretek i marmolady oraz słodzonego przecieru z kasztanów przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz dyrektywę Rady 2001/114/WE odnoszącą się do niektórych rodzajów częściowo lub całkowicie odwodnionego mleka konserwowanego przeznaczonego do spożycia przez ludzi

{COM(2023) 201 final} - {SEC(2023) 162 final} - {SWD(2023) 97 final}

Normy handlowe dotyczące produktów rolnych są obowiązującymi przepisami prawa UE. Stanowią one część wspólnej polityki rolnej (WPR) i są określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady o wspólnej organizacji rynków produktów rolnych, w przepisach wtórnych Komisji oraz w tzw. dyrektywach śniadaniowych. Zgodnie z tymi normami niektóre produkty rolne i spożywcze muszą spełniać określone wymagania, aby mogły być zgodne z prawem wprowadzone do obrotu. Wymogi te często odnoszą się do właściwości produktu, ale mogą również dotyczyć pochodzenia, metod produkcji, substancji stosowanych w produkcji lub warunków towarzyszących, takich jak prezentacja i opakowanie produktu. Pewna klasa norm handlowych, zwana określeniami zastrzeżonymi stosowanymi fakultatywnie, składa się z dobrowolnych (podkreślających wartość) etykiet.

Niniejszy przegląd obejmuje te normy handlowe, które – jak się wydaje na podstawie doświadczeń Komisji zdobytych w związku z ich stosowaniem, jak również przeprowadzonych ocen i konsultacji – wymagają modernizacji, uproszczenia lub sprawniejszego uwzględniania kwestii zrównoważonego rozwoju, jak określono w strategii Komisji „Od pola do stołu”. Te szczegółowe normy handlowe omówiono w ocenie skutków.

Prawodawca Unii przyjął normy handlowe przede wszystkim w celu zaspokojenia potrzeb gospodarczych podmiotów w łańcuchu, w tym konsumentów przedmiotowych produktów. Niektóre normy należy dostosować, uprościć lub zmodernizować, tak aby w dalszym ciągu były odpowiednie do założonych celów. Kwestie społeczne, takie jak zrównoważenie środowiskowe lub dobrostan zwierząt, odgrywały dotychczas ograniczoną rolę. W ocenie skutków zbadano również możliwości zwiększenia zrównoważoności w ramach mandatu wynikającego ze strategii „Od pola do stołu”. W ocenie wspiera się i zapewnia spójność z horyzontalnymi działaniami w ramach strategii „Od pola do stołu”, które również dotyczą zrównoważonego rozwoju, takimi jak ramy zrównoważonych systemów żywnościowych, etykietowanie zrównoważoności i przegląd przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt. W ocenie skutków nie zasugerowano uniwersalnego podejścia do zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do poszczególnych omawianych produktów ani nie podjęto próby ustalenia scenariusza odniesienia, który miałby zastosowanie we wszystkich sektorach. Istotne argumenty, które stanowią podstawę dyskusji na temat norm handlowych do celów oceny skutków i – ostatecznie – preferowanych rozwiązań, opierają się na ocenach poszczególnych przypadków, które wynikają z gospodarczej, społecznej i środowiskowej specyfiki przedmiotowych produktów.

Normy handlowe nie generują bezpośrednich wydatków publicznych, z wyjątkiem kosztów związanych z systemami kontroli. W celu ochrony wartości, jaką normy handlowe stanowią dla zainteresowanych stron w łańcuchu, kontrole są zazwyczaj przekazywane organom krajowym. Oczekuje się, że proponowana obecnie zmiana nie będzie miała znaczącego wpływu na budżety państw.

Normy handlowe mają zastosowanie zarówno do produktów krajowych, jak i przywożonych, co zapewnia uczciwe warunki konkurencji z korzyścią dla konsumentów i producentów. Zmiany norm mogą zatem mieć wpływ na producentów i importerów z państw trzecich. Zgodnie z zasadami WTO zmiany norm handlowych muszą być uprzednio zgłaszane na podstawie Porozumienia w sprawie barier technicznych w handlu. Mogą one mieć wpływ na istniejące uzgodnienia dotyczące produkcji lub przywozu, niezależnie od tego, że są one w równym stopniu stosowane do producentów krajowych. W takich zgłoszeniach należy wyjaśnić polityczne uzasadnienie zmiany

z uwzględnieniem celów leżących u podstaw norm handlowych dotyczących produktów rolnych. Z kolei normy publiczne mogą w pewnym stopniu hamować namnażanie się norm prywatnych i ograniczać ich – niekiedy– negatywny wpływ na producentów w krajach rozwijających się.